

Kal - lis sõ - na, mis on an - tud tae - vast mei - le I - sa suust:
e - lu põh - jaks on ta pan - dud, saa - dab hin - ge õn - nis - tust;

tae - va te - ma ju - ha - tab, I - sa tund - ma õ - pe - tab.

2. Püha Vaim, mul Isa sõna
südamesse kirjuta,
oma valgust armust anna,
et ma vastu võtan ka,
mis mu Jumal armsasti
Sõnas annab minule!

3. Sinu sõna juhiks olgu
mulle eluteede peal;
tema kindlaks kaljuks jäägu,
millel seisab minu meel!
Vaim nii saagu valgustud
ja ka tööle kinnitud!

4. Nii kui peegel sõna näitku
Jeesu jälgi selgesti;
vaimu vara mulle hoidku
nii kui pitser kindlasti,
et ma usu sisse jään,
kuni taevas Jeesust näen!

Viis: "Arm, kes Sa mind oled loonud"
(Liebe, die du mich zum Bilden)

"Meiningenisches Gesangbuch", Meiningen, 1693.

Johann Christian Bach, 1735-1782.

Sõnad: Benjamin Schmolck, 1672-1737.

Tõlge: Carl Peter Ludwig Maurach, 1824-1900.